

A fele sem igaz! – Csurka Gergely publicisztikája

Opciók az esztendő utolsó napján? Nyilván piálás, konfettidobálás, rosszabb esetben petárdarobbantgatás, még rosszabb esetben maradék ujjaink számbavétele a baleseti sebészetben (éljenek az idioták!), netán az előző 364 nap mérlege, csúcsok és mélypontok megidézése két virsli között satöbbi. Ez így nagyon átlagos, lássuk be.

Hanem előretekinteni, 2019 leendő csúcspontjait szemrevételezni – szilveszteri prizmán keresztül –, sokkal üdvöztetőbbnek tetszik. Mégiscsak a magyar sport igazodási pontjairól volna szó.

Itt van mindjárt a következő időszak egyik legattraktívabb, legambiciózusabb projektje, a teniszezők és a kajak-kenusok közös vállalása, a Maty-éri pálya befedése és multifunkciós létesítménnyé alakítása. Az ütős ötlet a teniszezőktől érkezett, hiszen náluk élsportot űztek abból, hogy kizárólag olyan helyeken rendezzenek megaeseményeket, amelyeket aztán sóval szántanak be, hogy egy salakporszem se emlékeztesse az utókort az ott zajló csatákra – legfeljebb a benyújtott elszámolások.

Hanem 2019-től minden új dimenzióba kerül. A gigantikus építmény már a nyári kajak-kenu világbajnokságra elkészül, elhúzható tetővel, a mederfenékből gombnyomásra kiemelkedő teniszpályákkal. A kajakosok örülnek, hiszen megszűnik a szél miatti kiszámíthatatlanság, megvalósul az örök álom: egyenlő pályák, egyenlő esélyek.

A nagy truvájt persze a futurisztikusan, a víz alól előtűnő teniszpályák jelentik, ezeken aztán a válogatott meccsektől az akármilyen áron összelasszózott ATP- és WTA-tornáig bármi megrendezhető, napsütésben vagy fedett pályán, Wimbledon a fasorba' sincs ehhez képest. Ráadásul – hoppá! – akad egy látványos újítás is: amint a vezérkar tagjai az első, a Maty-éri nádasban tartott, utóbb a sár miatt kissé nehézkessé váló bejárason magyarázták, könnyű lesz látni az outra szálló labdákat, elvégre elnyeli őket a víz. Érkeztek szakmai felvetések, hogy a teniszpálya érvényes felülete ugyan a vonalaknál végződik, no de a játékosok leginkább rajtuk kívül mozognak, a szövetség egyik munkatársának projektcégébe szerveződött illetékesek

azonban igen hamar rálelték a megoldásra: a versenyre érkező játékosokat egynapos Jézus-képzések során megtanítják a vízen járni, sőt, rohanni. „Afféle gyorstalpaló” – szellemeskedett az egyik elnökségi tag, miközben visszafelé sasszézott a holtág közepéről élő adásban; egyszersmind elmagyarázta, hogy az elsődleges orvosi szakvélemények – meg persze a bibliai olvasat is – azt támasztják alá, hogy a vízen járás sokkal kevésbé terheli meg az ízületeket, azaz a teniszezőknek valóságos felüdülés lesz a szegedi egy hét.

A bekerülési költségekről még nincs végleges szám, azt azonban hangsúlyozták, hogy az ügyvezető igazgató helyettesének unokaöccsével már most sikerült rémesen előnyös, évi 50 millió plusz áfás keretszerződést aláírni a pályák mindenkori kiemelését követő hínármentesítéséről. További jó hír, hogy bérleti megállapodást kötöttek az egyik legnagyobb szegedi halgazdasággal, amelynek értelmében a cég dolgozói két torna között meghatározott térítés ellenében használják a teniszhalókat a napi lehalászáshoz. „Még el sem indult a projekt, máris pénzt termel, szerintem ezzel új utat mutatunk a magyar sport valamennyi szereplőjének” – szögezte le a szűkebb ügyvezetés egyik tagja, aki szerint jó esély van rá, hogy Novak Djokovics is részt vegyen valamelyik tornán, hiszen Szeged igen közel van a szülőföldjéhez. „De ha ő nem is jön, Fucsovics Marci neve is tökéletesen szerb hangzású, azaz több ezer nézőt vonzhat a határ túloldaláról” – hangzott el az újabb érv a szegedi helyszín mellett, igaz, arra nem tértek ki, hogy mivel sikerül kikergetni a szövetség és Fucsovics kapcsolatának bimbózó rózsakertjén az elmúlt időszakban végigtrappoló vaddisznót.

Annál több szó esett arról, hogy a presztízsbetűházzal egy csapásra megoldódik a szegedi fedett uszoda régóta húzódó ügye is, ráadásul a több mint egy kilométeres „medence” nyílt vízi úszóeseményekre is használható, „még ha ez afféle kvázi nyílt víz lesz is, de majd akkor tutira kinyitjuk a tetőt” – tették hozzá a szakemberek.

Egy másik, ha méreteiben nem is ekkora, ám legalább ennyire attraktív vállalat a bokszolók újabb megaprodukcója. A helyszín, akárcsak a bársonyos emlékü junior-világbajnokság esetében, újfent a Duna Aréna, ám ezúttal sokkal költséghatékonyabb módszerekkel szervezik meg az eseménysorozatot. Ez a sportág „kiváló hírverése lesz, aminek része néhány pofán verés, de olyan látványosnak ígérkezik, hogy azzal mindenkinek befogjuk a pofáját” – közölte a széria kreatív producere. Eszerint a létesítmény minden részét kihasználják, ezúttal szó sem lehet a medencék pénzpocsékoló befedéséről, ellenkezőleg, a ringeket a műugrótorony különböző szintjein állítják fel, de kötelek csak három oldalról szegélyezik majd őket, a víz felé nyitottak lesznek, azaz a meccsek akkor érnek véget, amikor valakit úgy megütnek, hogy alácsobban a habokba.

A tervek szerint hazai viadallal kezdenek, ezt követi az Asylum Trophy, amely igazi nemzetközi

„ereszd el a hajamat” vircsaftnak ígérkezik – ráadásul valóságos sportdiplomáciai diadalmenetnek is, hiszen meghívják a Nemzetközi Amatőr Ökölvívó-szövetség valamennyi, a sikkasztásokba eddig belebukó, illetve a különféle nemzetközi bűnüldözői nyilvántartásokban szereplő jelenlegi vezetőjét. „Az Aréna alagsorában, a gépészet szintjén hatalmas terek vannak, ahol a műholdaktól és egyéb kémberendezésektől garantáltan védett területen bármilyen üzlet lebonyolítható – vetített a tervekről (slide-okat) a kreatív igazgató. – Mi csak annyit kértünk, hogy bármilyen lenyúlt pénz megforgatása, heroinértékesítés vagy akár csak a tavalyi szervezőcsapatunk számlatömbjeinek kitöltése után készpénzben adjanak át öt százalékot. Ezzel minden 2018-as veszteségünk kompenzálható, de számításaink szerint a szövetség költségvetése évekre előre meg van oldva.” Arra a kérdésre, hogy mennyire lehet bázírozni ezen Interpol-körözési listákon és amerikai igazságügyi minisztériumi jelentésekben tophelyeken parádézó előkelőségek becsületes önbevallására, a szövetség vezetője azt válaszolta: „Kevés olyan esemény van, amelyen ennyire nyugodtan üzletelhetnek, mint az Asylum Trophy. Ezt ők is értékelni fogják” – mondta, majd hozzátette: „Sem engem, sem rendezőtársaimat nem nézhetik madárnak.”

A teljesség igénye nélkül még említsük meg az asztalitenisz-világbajnokságot, amelyet az újjáalakított Szépművészeti Múzeum összes termében kívánnak megrendezni. Amint a szakértők jelezték, a helyiségek tökéletesen huzatmentes hűtése szólt leginkább a festői környezet mellett.

Ezen túlmenően a szintén Budapesten esedékes 2019-es öttusa-vb forradalmi újítása kívánczik a listára, merthogy a sportág megálmodójának emlékére rendezett „Hogy forgassuk meg még jobban Coubertin bárót a sírjában?” pályázat nem várt sikerrel zárult. Egy tökéletesen kimunkált elképzelés minden eddiginél kompaktabb és a tv-nézők számára tökéletesen fogyasztható formátumot kínál. Ennek értelmében az öttusázók egyszerre tudják le valamennyi tusát, mégpedig úgy, hogy lóháton ülve vívnak egymással először szárazföldön, majd a vízbe ereszkedve, és miután sikerült átkelniük az erre kijelölt folyón vagy tavon, egy erdőn kell keresztülfutniuk úgy, hogy közben egymásra kell lönniük (nyugi, csupán a „találjunk ki valamit napközbenre, mielőtt este szétisszuk az agyunkat” alapelv mentén szervezett céges csapatépítők paintball fegyvereiről van szó).

„Lehet, hogy ez már inkább túlélőshow-ra hasonlít, de az emberek elsősorban erre vevők, és felelős sportvezetökként nekünk főleg a tévénezőket kell kiszolgálnunk” – közölte a nemzetközi szövetség illetékese, aki azt sem zárta ki, hogy a vb-résztvevők az esemény előtt egy-két hetet együtt töltenek a VV-villában (powered by Big Brother), így az ott kirajzolódó konfliktusok, szerelmi ötszögek további árnyalatokkal gazdagíthatják magát a versenyt. „Ezt nevezem én igazán modern pentatlonnak” – tette hozzá a szóvivő. Magyar részről elhangzott, több helyszínt is vizsgálnak, de valószínűleg a Városliget lesz a nyerő, ha ugyanis a hajrában különösen beélesedő kergetőzés esetleg az állatkertben végződne, a gladiátorfilmekből ismert

extraizgalmakat jelenthet, ha az utolsó két talpon maradó öttusázó betévedne az oroszok közé.

A klasszikus sportesemények mellett néhány igen izgalmas, a kigondolók által egyszerinek és megismételhetetlennek tetsző előadás, illetve könyvbemutató is szerepel a jövő évi kínálatban – de itt és most tényleg csupán a leginkább ínycsiklandozókról essék szó. Az MLSZ és a Magyar Marketingkommunikációs Társaság közös rendezvényének fénypontja Georges Leekens nagy ívű prezentációja lesz, amelynek témája több mint ígéretes: „Megélek a hírnevemből, avagy működésképtelen elképzelések sikeres csomagolása és meggyőző kommunikálása mesterfokon”. A Testnevelési Egyetemen Ljubomir Vranjes tart előadást minden érdeklődő szakembernek „Tempohandball negyvenhez közelítő, másfél mázsás játékosokkal, megalkuvás és eredmény nélkül” címmel.

Végül a tavaszi könyvhét slágerének tarthatjuk Shane Tusup Egy szerény úszóedző panasza címmű művét, amely a múltidézés mellett egyfajta útmutatás is a fiatal trénergenerációnak, miként lehet csendben, visszafogottan, a nyilvánosságtól már-már szerzetesi elzártságban dolgozva sikerre vezetni egy-egy versenyzőt. (Ugyanott tetováláseltávolítás és magyarleckék külföldi szakembereknek diszkontáron.)

Reméljük, mindezek alapján már most egyértelmű, mennyire boldog és vidám új évünk lesz. Már csak inni kell rá. Hajrá, és BÚÉK!